

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której uznaje dotacje na zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych udzielone Caremar, Toremar, Siremar i Saremar, za pomoc w rozumieniu art. 87 Traktatu,
- w razie nieuwzględnienia powyższego wniosku, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w części, w której uznaje dotacje na zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych udzielone Caremar, Toremar, Siremar i Saremar, za nową pomoc, a nie pomoc istniejącą,
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przedstawionych w sprawie T-265/04 *Adriatica di Navigazione i inni/Komisja* (¹).

(¹) Jeszcze nie publikowana w Dz.U. Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie przez Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, z siedzibą w Jaén (Hiszpania), reprezentowane przez José Francisca Vázquez Medinę, letrado przy Ilustre Colegio de Jaén.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności – ipso iure – art. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/04;
- odłożenie decyzji w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca zaskarża ww. przepis w zakresie, w jakim dodaje on, wyłącznie dla oliwy z oliwek, rok 1999/2000, do pozostałych trzech lat przewidzianych dla innych rolników (2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003), w celu ustalenia wsparcia bezpośredniego dla producentów.

Na poparcie swoich żądań strona skarżąca utrzymuje, że przepis ten, poza tym, iż brak jest do niego uzasadnienia, przez co narusza obowiązek uzasadnienia aktów prawnych, jest dyskryminujący dla określonych regionów i bardzo licznych rolników, ze względu na to, że w roku 1999/2000 w Andaluzji, a zwłaszcza w Jaén, produkcja była bardzo niska. W ten sposób, przez sam fakt, że przy obliczaniu wsparcia uwzględnia się ten rok, plantatorzy oliwek z Jaén, wraz z innymi plantatorami oliwek z Kordowy i Grenady, poniosą poważną szkodę majątkową, a tym samym zostaną poddani dyskryminacji.

Wreszcie, strona skarżąca zarzuca jednoczesne nadużycie władzy.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Cristóbal Gallego Martíneza, Benita Garcíę Burgosa i Antonia Parrasa Rosę przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Język postępowania: hiszpański)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Radzie przez Cristóbal Gallego Martíneza, Benita Garcíę Burgosa i Antonia Parrasa Rosę, zamieszkałych w Jaén (Hiszpania), reprezentowanych przez letrado en ejercicio José Francisca Vázquez Medinę, abogado del Ilustre Colegio de Jaén.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności – ipso iure – art. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 864/04;
- odłożenie decyzji w przedmiocie kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty zostały już przytoczone w sprawie T-295/04.

Skarga wniesiona dnia 22 lipca 2004 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Język postępowania: włoski)

Dnia 22 lipca 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich Republika Włoch reprezentowana przez avvocato dello stato Antonio Cingolo wniosła skargę przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Komisji nr C(2004) 1812 z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie sprzeczności z prawem i nakazu windykacji pomocy udzielonej przez Włochy (w rozumieniu ustawy nr 394 z 1981 r.) na rzecz WAM s.p.a. w formie obniżenia odsetek na kwotę 104.313,20 Euro począwszy od 24 kwietnia 1996 oraz na kwotę 106.366,60 Euro począwszy od 9 listopada 2000 r. (pomoc państwa nr C 4/2003/ (ex NN 102/2002),